

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претилату ваља слати унутрњом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.
Неплаћена писма не примају се.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

РЕДОВНИ САСТАНАК

одбора општине београдске држан 8 Марта 1888 г.

почет у 6 часова по подне.

(по стенографским белешкама)

Присутни: Председник г. Ж. Карабиберовић, члан суда г. Јанаћ М. Јанковић; чланови одбора: г.г. Ст. Добривојевић, В. Дучић, Јов. Петковић, Дим. Наутовић, Др. М. Т. Леко, Ф. Розелт, Мијаило Стевановић, Самуил Пијаде, Стев. Јосиповић, Милутин Ј. Марковић и Јов. Дилбер.

Председник. Састанак је отворен.

Молим вас господо изволте саслушати протокол последњег састанка. (секретар чита.)

Има ли ко од господе што да примети на протокол?

Ст. Добривојевић. У место Дамјановић — треба да се каже Васиљко Дамјановић. — То нека се дода и тим тачно одреди, који је тај Дамјановић (Прима се.)

Председник. И ја би господо од своје стране имао нешто да приметим. Онда где је реч о кауцији столара Лазе. Ви сте решили прошле седнице и то да та кауција Лазе пропадне с тога, што му је рад тако несретно израђен да не вреди. Ово је пропуштено из вида и није стављено у протокол за то нека се овим исправка учини. (Прима се)

Димитрије Миловановић. Тамо код последње тачке казано је у протоколу, да се накнада тражи од предузимача, а у реферату је казано, да се тражи прво од предузимача па ако се од овога не може да наплати, онда долази после њега одговоран инжињер, па тек после овога комисија која је тај посао неисправно примила.

Председник. Ја мислим да то исправимо у данашњем протоколу и потоме ће се у томе решење прошле седнице допунити.

Имам господо да вам приметим још ово, да ће у овим питањима бити прилике, гди су људи више израдили но што је по уговору. Ако то буде, онда ће се и то комисијом извидити, да ли је више израђено или није. Нпр. има по уговору да направи троја врата а он је направио четвора. У том смислу ја сам једном предузимачу казао решење одбора да му се извесна сума одбити има, а он је одговорио: за што ја сам и више нешто израдио но што је у уговору. Дакле гди се овакав случај догоди, извидиће се комисијом, па ће се и то узети у рачун при исплати. Тако исто имам да приметим, да ми је и Чумић

казао, да је тежу капију направио, но што је по уговору, а ја сам му на то одговорио, да је то друго питање и да ја о томе ништа неznam.

Милутин Марковић. Односно тога питања, ја имам само ово да приметим, да смо ми као чланови комисије дали своје мишљење на основу услова и техничког извештаја. По томе кад није ништа у извештају о томе речено, сматра се, да није ништа више ни урађено.

Ст. Добривојевић. Ништа не смета општини да подигне тужбу против њих, а они ако су што више израдили нек поднесу доказе о томе, па ће се онда видети и решити.

Председник. Ја сам ту ствар овако разумео. Кад предузимач пита шта је одбор решио, да му кажем да је решио, да изгуби кауцију, а ако он каже да је више нешто израдио, онда нек поднесе наново акт, па ћу ја одредити комисију да види је ли истина више израдио, па ако је истина више, онда да опет ту ствар изнесем прел одбор на решење.

Милутин Марковић. Онда би било врло хрђаво кад би се тако разумео извештај ових стручњака. Онда би значило да оно што су они казали не вреди ништа. Они су казали нпр. да врема уговору није нешто израђено, а то значи, да није израђен сав посао што по уговору треба да се изради. Сад кад би дозволили, да се против тога вештачења чине неке приметбе ван парнице, ја мислим да то не би требало дозволити. Него чисто је овде то; ако хоће да пристане, добро а ако неће онда ништа.

Ст. Добривојевић. Она стручна комисија, која је прегледала све услове, она их је примала на основу услова којима су предузимачи обвезани и она је гледала шта је дужан предузимач да изради и гледајући она шта је израђено нашла је да није потпуно по уговору израђено. Па с тога предузимачи ако имају какав вишак нек се на Суду бране. Да има вишка, комисија би га нашла.

Председник. Добро господо, како ви кажете. Дакле ја сам то овако разумео, ако има што да му се према уговору да, да му се да, а ако он тражи какав вишак, онда ја да се у то неупуштам. (Тако).

Др. Марко Леко. Да ли ће се г. председниче извештај стручне комисије о новом гробљу штампати у општинским новинама?

Председник. Ја мислим господо да се штампа и један и други извештај па макар то изнело и два листа наших новина. Ја мислим да се штампа и технички и правнички извештај и вања дебата о томе. То је јаван рад и јаван акт, па немамо узрока ни да га кријемо (Тако је).

Васа Дукић. Тамо стоји да је на насинање путања исплаћено више 1500 дин. То није, што је више исплаћено него да се каже, да му се опцигује што је лоше направио.

Председник. Он је лоше израдио, а наплатио је све и сад треба да тражимо онолико, колико је лошије израдио.

Ст. Добривојевић. Добро је у протоколу казао, јер ово је само извод а у реферату је изложено добро (Тако је).

Ј. Дилбер. Г. председниче, пре неко се пређе на дневни ред, ја би имао да учиним један предлог, ако ме још који од одборника потпомогне. Предлог је мој у овоме:

Наша пијаца велика, почела се је да растура једном парембом управника вароши Београда. Забрањено је продавцима да са својим колима донесу своје производе а и јагањце на пијаци, а кад ова овако остане, онда ће се и купци од пијаце одбити па и пиљари отерати. То ће донети осетне штете по интересе општинске. За то би предложио ако ме још ко од одборника потпомогне (три одборника потпомажу предлог) да се одреде три одборника а да оду г. управнику и да траже, да се у овоме исправка учини и продавцима дозволи на пијаци своје производе продавати; јер иначе ако ово остане пијаца ће се преселити на батал-дацију и тиме на тај начин осујетити решење одборско да пијаца овде за свагда остане.

Ст. Добривојевић. Ја потпомажем г. Дилбера. Полиција нема права да ово чини. Она треба за то да се обрати општини. И мени су неколико људи говорили.

Ј. Дилбер. Марва која довлачи кола ништа не смета ствари. Кола стоје удаљено од пролаза и не може се ником штета да учини,

М. Марковић. Па нема где да стоје кола и марва, јер смо ми направили парк и стеснили пијацу.

Председник. Овај се предлог као нов не може сада решити. Но ја мислим да одредимо неколико одборника и да они као депутација од стране општине отиду г. управнику и ш њиме се споразуму.

Доиста господо и сам делим то мишљење, да би се општински интереси јако окрњили, ако нам се у овоме не би помогло, — па с тога и мислим да ће се овим путем моћи да нађе неки начин те да се у томе исправка учини (Чује се: Ви да се споразумете с г. управником).

Д. Наумовић. Ја мислим да кола могу сасвим комотно да остану, само каруце да се с оног места крену.

Председник. Каруце су кренуте на другу страну.

И сам сам видио да нема кола на пијаци а и многи су ми о томе говорили, но ипак ја мислим да ћемо опет моћи нешто с поразумом постићи, но тај споразум треба г. одборници да учине, а не ја као претставник општине.

Ст. Добривојевић. Ја ипак мислим да је најбоље да ви одете г. управнику и да му интересе општине објасните.

Председник. Немојте ви мене истицати никако, него нека иду три одборника, јер кад би ја ишо онда би требали да се нешто дефинитивно сврши. Ја држим да државна власт неће чинити штете општини.

С. Пијаде. Ми не треба да заборавимо да је прошлог лета у месецу Августу кад су се лубенице продавале, било на пијаци и до 200 кола па нико није бранио. Тако исто и кад је било време купусу такође билв је врло много кола на пијаци, па нико томе на пут стајао није, ни, ти се каква несрећа догодила. Нема нужде да се с колима долазак забрани и са тога разлога што се с колима на пијаци врло ретко долази и то једва 3—4 пута преко године и то у време кад стижу производи такви, такви се друкчије на пијацу ни донети не могу.

И ја мислим да се споразумемо са г. Управником и кад је могло бити толико година да кола долазе, онда за што и сад да то не остане. (Одобравање).

Председник. Зато и кажем да одбор може изабрати три лица из своје средине па да оду и виде у чему је ствар, јер свакојако то није наређено тако без неких разлога.

Д. Наумовић. Нека иду г.г. Леко и Дилбер, и са њима још један (Чује се: г. Пијаде.)

Председник. Лепо, онда та господа нека изволе отићи и видети у чему је ствар. (Прима се)

Др. М. Т. Леко. Да ли нас овлашћујете да за ту цел можемо уступити један део парка?

Председник. Ви се споразумите па изнесите ствар пред одбор, и онда ће одбор о томе одлучити.

Ј. Дилбер. Ја би имао још једно питање, важно по оно грађанство где има да се отвари осма апотека у Београду. Ја сам чуо да се позива општина, или суд општински, да каже где би местимце било потребно да се та апотека смести. Кад се отвара једна нова апотека због удаљености, она треба да буде на средокраћи онога краја вароши који нема апотеке. Тако исто и кад се због мношине људства отвара нова апотека, и она треба да се отвори на средокраћи где је нај насељеније људство а нема у близини апотеке. Зато ја мислим да је то питање одбора општинског, а не самог суда. Ја знам да је н. пр. за Палилулу добивена дозвола да се отвори апотека, па се није отворила у Палилули, него у вар. кварту — ту ниже пивнице Пашовине.

Председник. На то питање ја не би имао да вам одговорим ништа са то, што тај акт државне власти, да се пита суд о томе, мени још није дошао до руку.

Ј. Дилбер. Он је већ у суду.

Председник. Онда би га добио, да је упућен за одбор, али, мени је г. Дилбер сам казао да је дошао такав акт и да је упућен за суд. Ја нисам имао времена да тај акт разгледам. Што се тих питања тиче, ја морам строго да се прудржавам онога шта ми се наређује: ако се каже да се пита одбор, одбор; ако суд, суд ћу и питати. Ја то не смем да преиначавам и да радум оно што ми се ненаређује.

Ј. Дилбер. Кад одбор одређује места за механе, онда треба и ово...

Председник. Али то није на дневном реду и по томе је не могу о томе сад ништа више да вам кажем.

Сад да пређемо на дневни ред.

Вама је познато господо да сам ја пре 4 или 5 месеци изнео предлог да се на оном плацу у фишекцијској улици начине бараке од дасака, да би општина на тај начин имала већег прихода од тога плаца, и да се не би разносила заграда с тога плаца, као што је било до сада. Доцније пак, кад су инжењери начинили прорачун ја сам се уплашио да ћемо ако такве бараке дигнемо, дити бити без кирадџија и молио са вас да одобрите те да се тамо зида на бондрук. То сте одобрили и ви као корисније и ја сам, по одобрењу вашем, држао лицитацују за ту грађевину. Кад је лицитација држана онда су тамо били одборници г.г. Дучић и Розелт, и — не знам који трећи беше од стране одбора. Они су онда казали да се одржи лицитација, али су у исто време изјавили да се не слажу с условима прорачуна. Прво приметили су да нису за то

да се зграда покрива са тернапом него да се покрије црепом; и друго да се зида циглом али не бондрук — овда сам ја казао, па лепо, нека се држе две лицитације уједно, једна за бондрук, друга за тврд материјал — То јест, најпре је примећено само односно крова, да ли да буде с тернапом или црепом. А кад су за тим одборници рекли ми сматрамо да би било на штету општине, кад би се ова грађевина зидала с бондруком, него да ће боље бити да се зида циглом и да буде једна цигла дебљине — овда сам ја прекјуче држао лицитацију за зграду са тврдим материјалом. О тој грађевини ево ја сам донео планове пред одбор, и сад нека изводе с.г. Одборници решити коју ће лицитацију примити и како ће се градити ова зграда. (Разгледају планове). Као што видите прорачун за зидану грађевину био је 14500 динара, међутим на лицитацији је постигнута цена од 13.000 динара. Ја сам био овлашћен од стране одбора те сам ставио у буџет 8.000 д. за подизање ове грађевине, али не на целу подизања грађевине од тврдог материјала, већ од бондрука. Сад ће се показати извесна разлика, али и цена ће киријама бити већа, ако се грађевина тврдо озиди. Ја сам правио рачун и држим да ће се та грађевина за три године моћи киријом исплатити. С тога држим да би одбор општински могао примити ову лицитацију за тврдо грађење, те да се нешто солидније начини (Вичу: усваја се.)

Ја овај прорачун и план морам да шаљем и држав. власти на одобрење пошто прелази суму од 10.000 динара. Осим тога господо, још и ово да вас питам: Ми имамо до овога плаца на коме ћемо зидати још један плац на имамо кирајдију; али, ја мислим, да би било добро да и тај плац додамо овоме само би вас молио да ме овластите оа са садањим закунцем уредим ствар на миран начин, јер, овда ћемо имати већи плац те ће мо моћи подићи 13 дућана и моћи ће мо имати капију не само из сокачета снаг, што води у гробље, него и с лица фишекц. улице. (Чује се: врло добро). А разуме се у колико би се ова грађевина увећала, толико ће се по кубатури више платити а према држаној лицитацији, која није скупа зна се шта ће коштати кубни метар. (Вичу: прима се.)

Наставиће се.

Технички извештај о злоупотребама на новоме гробљу.

(СВРШЕТАК)

V. О Грађењу бунара.

22. Новембра 1885. држана је лицитација за копање и зидање бунара од текућег метра, и на тој лицитацији је најнижи лицитант Васа Сотировић, који пристаје да овај посао изврши по 13. динара од курентног метра.

Услови за овај посао — бунар — овако гласе:

Лицитација ће се држати по курентном метру (копање а зидање ће се кривом општинском циглом, однашање ископане земље у порцеле гробљанске). Тачка 3. гласи. Испод горње жице дужан је предузимач копати још ниже за 8 метара.

Ова је лицитација одобрена 23. Новембра 885. год. Гбр. 798 а саопштена предузимачу истог дана и према условима требао је за један месец дана да буде готов (тач. 4. услова).

Условљено је ако се на камен наиђе, да ће се о предузимачем нова погодба учинити, пошто је то далеко те ретнији посао него кад се у земљи копа.

Камена није било, него је се на дну наишло, и комисија примајући овај посао, признаје предузимачу после шеснајстог метра по 26. дин. (управо дуплу цену од погађене) до 29.50 метра.

Комисија састављајући окончани рачун свога посла непотписује га сва, но га потписује сами општински инжињер, што пропису не одговара и као такав не може се сматрати као докуменат.

Од предузимача примила је комисија овај посао тек 14. Фебруара 1886 год. а то је за 1. месец и 21 дан доцније од рока кад је предузимач посао имао да преда потпуно извршен, а о овоме одоцнењу комисија ништа не говори.

Не појимамо, са чега је морао надзорни инжињер да иде са копањем бунара до 29.50 метра, кад је тачком 3. услова уговорено: да се иде само 8^м испод прве жице, а према оковчаном рачуну састављеном од стране инжињера и поднешеном прва је жица била на осмом метру и да се је према условима ишло још 8. метара испод прве жице имао би се бунар од 16. метара, по томе би а саобразно условима коштао овај бунар $16 \times 13 = 208$. динара. Без рачуна, и без узрока а противно условима, копано је до 29.50. метара, дакле за 29.50 — $16 = 13.50$ метара плаћена је дупла цена по 26 динара што чини . . . 351 дин.

По томе сада кошта бунар 559 дин. без материјала.

На лицу места измерили смо бунар и он износи ове мере:

Од површине земље до воде 6.80.

Од воде до дна бунара 21 70.

Данле цела дубина бунара 28.50. мет.

Данле по условима, а пошто смо ове податке на лицу места поцрпили, треба бунар овај да кошта и то за $6.80 + 8 = 14.80$. метара копања по 13. дин. свега 192.40. д. без цигаља и сантрача, који је материјал дала општина предузимачу.

VI. Набавка камена за ограду.

По постојећим условима за лицитацију имало се набавити 1500. куб. мет. камена из ташмајдана а по потреби и више.

Ова се набавка имала извршити у року од 15. дана по одобрењу лицитације.

Лицитација се држи 28. Новембра 884 г. и тада остаје на Петра Ристића по 2.40 дин. од куб. метра.

На протоколу од 29. Новембра 884. Карло Шмит пристаје давати камен по 2.20 дин. од куб. метра.

Одбор 4. Јануара 885. г. неодобрава лицитацију и наређује: да се друга држи.

Држи се лицитација и најнижи лицитант (9. Јануара 885) Петар Ристић по 2.40 дин. од куб. метра.

Ова се лицитација одобрава и уступа се Петру набавка камена и испоручио је до 10. Маја 885. год. 1496. куб. метра по 2.40 дин. = 3590.40 дин.

Одобрење је саопштено Петру 10. Јануара и он је требао до 25. Јануара да испоручи ту суму камена, а он то чини тек до 10. Маја и о томе ни помена нема због овог одоцнења.

VII. О капијама на новом гробљу.

Акт 591 искао је 13/8 инжињер наредбу за направку капије и иста је 14/8. на мњење комисије за гробље. — Комисија се сложила 16/8. да се изради све по предрачуну од 19/8. у суму од 2280. динара према томе држана је лицитација и остала је на Васиљка Дамјановића и Стерију Јовановића за 1590. дин.

Исти су према условима тачке 3. дужни били предати капију од саопштења за 30. дана а фењере са позлатом и крста за 50 дана — иначе има се према тачки 4. наплатити свако дневно 60. динара за одоцнење. — Саопштење за израду предато је 10/9. 885. и тако су капије требале бити готове 10/10. а фењери 30/10 а 14/12. Број 815. јавља предузимач да јоште нису готови и тражи акonto и тек 6. Марта ове године долази Ђорђе Чумић и јавља да се прима да сврши капије за 15 дана. До овог времена ни су биле капије готове а према тачки 3—4. пропада и кауција предузимача од 200 динара. Зашто се дакле погодбе чиниле и то 6. Марта и предавало Чумићу на израду кад горњи предузимачи нису разрешени били од посла? и стога узрока има да се тражи оштета по 60. динара све до данас јер капије још нису готове. Акт бр. 140. — тражи Чумић комисију да се капије премере 22. Марта а инжињер одговара да је казао Чумићу ко ће бити од комисије при мерењу — а да ли је и како извршено нема никаквог даљег говора ни акта.

Капије нису ни до данас готове то се треба накнада тражити од криваца.

Капије се морају измерити да се види тежина а остало све постоји што је друга комисија нашла. Зашто је накнадни посао за капију узет а није се у једаред рачунало.

О тесачком раду

Из узрока што се у уговору не говори ништа о плану, но о предмери то изгледа као да плана није ни било а димензије су само означене у предрачуну.

Грађа за кров је добра (види извештај комисије АБр. 1211) но степенице за таван сасвим су слабе и требају се другим заменити.

Треба да се извиде на ком основу је држана лицитација без плана.

У условима је у тачки 4-ој означен рок за довршење месец дана; но шта бива ако се не доврши не говори се ништа, као што и није посао на врме готов био, види саопштен акт. Бр. 559. од 13/8. — а тражење комисије ГБр. 694 од 19/8. —

Тачка 6-та вели: Посао се прима од комисије, но то је учињено, акт ГБр. 699, посао је примљен као добар у свему, а свема даљи докумената о томе.

За прву зграду лимарски рад.

Предмер и услови начињени су 6/8. и лицитација је држана истог дана и остала са белим ролблехом, ма да се у условима иште бели дупли немачки блех (но у условима може бити да је то и после поправљено кад је жал-

ба бр.10667 стигла) на Лазара Лазаревића са 1669 дин. и 90. п. д. и та је лицитација према жалби акт 10667. 7. Августа, што тог блехт нема нигди, одбачен акт 573. и друга лицитација 9. Августа, наређена опет само са белим рол блехом, но лицитације су држане 14. Авг. за црни штајерски Бр. 18. блех за блех немачки а не рол блех остала је за црни блех са 873-50 дин на Н. Новаковића за еглески бели блех 830. и немачки дупли бели блех 1290 динар., и одобрена је од суда актом, Бр. 602. и комисија је мустра предана са белим немачким блехом, дакле наредба у акту 573. није могла да се изврши! Актом 693 иште предузимач преглед и комисија је изашла и посао као уредан примила 698. — које не постоји што је поред немачког покривано и са енглеским блехом:

Свега је било 207-10. накова лежећи олука 60-30

4. комада цеви 10.00

Свега са енглеским кошта по лицитацији 830. дин., а са немачким по лицитацији 1290 дин. — Дакле разлика је 35.65% јефтиније т. ј. енглески од немачког блеха.

Лимарски посао за другу зграду

27-ог Августа зват је Н. Новаковић у Суд и упитан дали се прима израде лимарског посла као и на згради 2. но он је искао суму 1600. место 1290. и зато је актом 627. наређена лицитација са белим рол блехом 30. Августа начињено је инжињер предрачун и услове. У тачки 7. иште се бели дупли блех **FF**.? — Та лицитација је држана истог дана и остала на Францу Шустеру за 1771. динара и та је лицитација уништена бр. 635. што није зват био и Н. Новаковић и држана је друга лицитација 2. Септембра и остала је по истим условима на Наколи Новаковићу и одобрена је 8 септембра 885. год. акт ГБр. 642. 11. октобра иште предузимач калаудирајућу комисију и иста се одређује. — Акт 738. — г.г. Кретић, Коста Лазаревић, Јанаћко Јанковић, Јован Петковић, Ђура Љочић и Коста Струс и изашла је иста осим г.г. Кретића и Петковића, која је и посао као добар и примила Бр. 744. Ако уговор важи — онда неслаже се и ни је истина јер је мешовито намештан бели немачки блех са енглеским што се види јер је енглески сасвим захрђао; зашто онда није по лицитацији и условима рађено, но са енглеским белим од којег покривања кошта јефтиније као што је напред већ наведено.

Овди се види да је лицитација држана за обе зграде засебно и мере су сасвим једнаке, но у предрачуну за зграду 2. рачуњено 60-30 и лежећи олука по 6. динар. које износи 361-80 дин. а не 316-80 дин., а на истој позицији, на што је једнака ограда рачуњено је код зграде Г. погрешно — а при томе узето је и мање у мери и тиме излази сума 355-80. дин., за 59-30 по 6. дин. а не 58-30. 6. дин. дакле плана није било, а и предрачун је површно рађен.

Столарски посао.

По предрачуну од 2/8 885. г. држана је лицитација 3. Авг. на В. Лазаревићу за 2694. дин. и иста је одобрена Број. 565. —

Условима Бр. 558. вели се да се ради по мерама у предрачуну но исте нису означене на пр. код прозора што се тиче дебљине дрвета, ово важи за обе зграде бр. 592.

Не каже се какво стакло душло или полудушло белгијско.

Према тачки 4. услова мора предати прозоре за 30 дана од дана одобрења, а остало све за 15. дана иначе пропада му кауција по тач. 2. — Одобрење је издато 9. Августа 885. г. а како посао није ни до данас свршен дакле ни примљен, то је по услову пропала и кауција — а не види се из акта шта је учињено и ко посао даље врши. —

Према препису инжењер од 13/8 885. г. Г.М. 592 јавља да је комисије решила да се и друге зграде десна до десног рондоа подигне, што су учињене уштеде на цигљама. То је Суд општински од 27/8 решио да се истима преда израда што су и пређашње радове радили, но нема ништа говора да ли и услови стари важе — по само да ли за исту цену радити хоћеју и тиме је по акту то свршено.

О копању земље и зидању.

На неколико места што смо премерили не слажу се мере са означеним од инжењера, а за ступчиће није nigди засебно копано, што се види да исти на темељу од платна стоје а негде су само испуштени. Дакле има диференције. И зидање темеља не слаже се са исканим рупама дакле и то доказује нетачност а ступчићи су рачунати као изидани, у темељу.

Зидање дакле рачунато је на западној страни по 60 и 75 а нема више од 60 свугде. — т. ј. цокл је исто тако дебео као и темељ које није нужно било и тамо је избачен материјал а по где где има темељ и само по три сантиметара испуста.

Исто тако не подударују се ни поједини снимњени зидови у висинама.

За покривање цементом место препом у малтеру издато је по оцени комисије надзорне 996.70 без даљег одобрења.

За малтерисање исто то важи.

За накнадне послове поднешен је само рачун без оверења надзорне комисије и без одобрења општине и исти је исплаћен актом 10117 по оверењу инжењера Љочића са 831.65, динара у којим има 61.65 за копање рупа за гашење креча које је предузимач био дужан сам платити и за рушење озиданог и поново дигнутог зида (дакле двапут) јер је комисија усвојила (незна се како ни зашто без одобрења) да се зида даље са циглом на видној површини које износи 644. дин, а исто је требало по условима тачка 3. на свој видној страни чисто на четврт отесати које је предузимач имао радити и то од већег и љућег камена

Фуговање није извршено чисто и са фугајзном него просто. Како су дубљине зидова неједнаке то би морао општ. инжењер поднети план са описом платна и стубова и пресеке поједине или на лицу места означити зидове — јер из поднешеног рачуна не може се тачно извидити.

8. Августа 884. г. правио је цртеже и предрачун за ново гробље г. Науза и када је исти одпуштен, тада је исти рад поднео г. Кучевски 16. Августа К. Г.М. 15. истог дана је одбор решио да се према томе зидају привремене зграде и распишу лицитацију — 22-ог Августа Кучевски поднаша предрачун за ограду и то темељ да буде од ташмајданског камена, цокл споља од топчи-

дерског а изнутра ташмајдонски на циклонски начин, а остали зидови од цигље у малтеру а фугне од хидраулног креча, и истог је дана све то одбор одложио акт Г.М. 40. што се није лицитација држати могла јер су била два лициданта а и од позватих одборника није нико присуствовао (акт 10691) — тада се реши одбором да се држи лицитација за ограду и да се начраву планови за сталне зграде и лицитација држи ее (1/3 1884. г.) — 13/3. поднаша Кучевски план са три предрачуна за подизање мртвачке и службене зграде и мисли да се капела тек на пролеће подигне док се план сврши а одбор реши Г.М. 152. 18/9 да се подигне једна зграда а остало на пролеће.

Зато су означени услови 19/9 84. г. бр. 168, а лицитација држана 20. Септембра и остала на Јакову Дамјановићу и Стојану Настасијевићу за 19298.24. динара за грађење мртвачке коморе, а исти су примили и ограду за 45945. динара истог дана. То све одбор једногласно није одобрио 21/9. Г.М. 172. и 173. и наредио да се друга лицитација држи тако да зидање почне 1. Априла идуће године 1885. г. 14. Фебр. 885. г. Г.Бр. 91. поднаша Кучевски понова планове и предрачуна према решењу одбора Г.Бр. 172 и одбор једногласно реши да г.г. М. Петковић Емерих Штајнхелер и М. Крстић све проуче и извештај о томе у првој одборској седници поднесу како има све да се изврши према средствима (и сам одбор је прегледао планове и неке промене учинио, то зна и Илкић што је приватно нетражећи награде на променама радио, и исту су били усвојили и план према њима израђен које га је сада нестало) — По из акта се не види да ли је та комисија поднела извештај и одбору. Ту је ствар за стала, — и тек 3. Јуна објављена је лицитација Г.Бр. 359. офертална и држана је 5. Јула и остала Г.Бр. 369 М. пр. 346 на Васиљку Дамјановићу и Стевану Јовановићу за зидање од кубног метра. — Одбор одобри лицитацију и реши да се зида једна кућа за администрацију и ограда а за контролсање одреди г.г. К. Лазаревића, Јанљка Јанковића, М. Крстића и Јов. Петковића.

6. Јуна тек поднаша Љочић нов предрачун за ограду и то необзирући се на досада чињени предрачун од Кучевског, унео је дубље темеље, више зидове и још к' томе што је за ограду хрђаво малтерисање исте изнутра (које не ваља што ће оправке увек бити) О свему овоме нема у актима никакве наредбе тако исто ни за прављење новог предрачуна. — Предузимачима је достављено 76 да имају све одпочети 10/6. 885. г. и исти су примили препис услова 12/6 885. г. Акт. Г.Бр. 360.

Чудновато је ово да је лицитација држана 5/6 Љочић поднаша предрачун 6/6 дакле како је онда лицитација држана? ако и није била нужна кубатура оно је нуждан био опис израде и материјала.

Поднео је Љочић акт 375 у ком вели да је предузимач искао за копање земље 0.40 дин. но Љочић мисли да то по условима припада к зидању темеља.

(Ова ствар вије решена на акту) но Љочић поднаша обележене мере копања земље које износе свега 1192.59 кубних метара и то по рекапитулацији — односно по лицитацији 927.65 по 0.40 — 371.06 дин. по рекапитулацији по протоколу 264.94 по 0.50=132.47. дакле плаћено је бр. 10.117. а непознато је зашто се по лицитацији плаћа по

0'40 а по протоколу 0'50 — Свега 503'53 и зашто је плаћено кад је ствар не решена?

27 подваша комисија од г. г. Петковића, Лазаревића, Кретића и Љочића акт 452 и веле да су опет дидели да се велико камење јоште не учне, не само то него по уверењу општинског инжињера у мајданима нема за ту цел доста извађена камена и да се не би чекало и оштета плаћала предузимачима наредили су да се зидови споља и остала два од земље до цокла обложе цигљом од капеле па до краја. — Овај поступак није био уместан, тим пре што је инжиринг требао се бринути да камења буде на време за доста и с тога је $\frac{8}{7}$ одбор решио да (452) инжињер има набавити до 250. куб. метара камена за тај рад. Но поред тога се опет изидало цигљом а не каменом; а како општина плаћа за зидање цокла од куб. метра са каменом.

1'20 к. м. камена по	2'40	—	2'88
зидане по			7—
			<u>Свега 9'88</u>

Са цигљом:

250×41 =	10'25.	цигље
зидање са цигљом	7'50	
1'50. фуговање 1'80 ^{II}	2'70	
	<u>20'45</u>	

то је општину сваки кубни метар скупље коштао 10'57. динара, а како има зидање цокла по рачуна Љочића 899'36 то је општина бадава избацила 9506'23 за тај рад, — а предузимач је у толико боље прошао јер за зидање са циглом или каменом треба једну исту количину креча а радника за цигље 0'75. за камен 1'25.

Дакле и мање рада; и што није морао цео цокл у четврт тесати јер да је то отпадало при лицитацији онда за цело и цене мање би биле, а при том није ни дангуба предузимачу избегнута јер предузимачи ишту од општине 30. Јула Бр. 543 накнаду за 2, дана што није било за доста цигље суму од 662. дин. дакле кад се накнада плаћа за недостатак цигаља, се и за камен платити, тим пре, што би нешто времена предузимач пробавио и са тесањем. —

У истом акту 452 навађа комисија да се за дубље копање наплати предузимачу за $\frac{1}{2}$ метра по 0'10 пара — зашто? када је зато лицитација држана и то нема у акту одобрења. —

Актом 463. јавља Љочић да је погодио са Ђ. Манојловићем да вади камен 250. куб. метара по 4. динара ато је и усвојено, ма да је лицитацијом коштало вађење камена 2'40. до 3'50 дин. — а за цело из узрока да се што пре добије и не зида цигљом по то није учињено. —

Актом 486 јавља инжињер међу другим да се земља из темеља избачева поравни и однесе, по то није ни данас учињено а дали је морао учинити незна се јер је био усмен налог председника г. Др. В. Ђорђевића.

11. Септембра 85. г. јављају предузимачи да су јоште 5. Септембра били с радом готови и комисија је 6. т. м. Гбр. 660. радове примила осим малтерисања дуварова које није свршено што кров није готов био. Ово ме је крив зато што је тек 2. Августа дакле последња два месеца поднео предрачун а лицитација је држана истог дана и предузимачу саопштена 13/8. Према тим требао је готов бити до 13/9 дакле већ прошао рок довршетку зидања. —

А кров је свршен тек 19/9 и комисија је ипак примила и кауцију вратила: акта 660 нема а непољатно је

зашто то горњи предузимачи јављају када је у тим акту што га не ма на сваки начин било све описано. —

Колико је цигаља лиферовано не види се из акта по само је лицитација била на 440.000 цигљама и 12.000 препа — које је узтупљено Јанковићу и Ђорђевићу.

Лиферација ташмајданског камена са 1496 к. м. излази задоста за 1141 к. м. зида — а зашто је онда накнадно узето од Манојловића 250 к. м. кад се цокл цигљом зидао. —

Из свега овога види се, да се није ни плана ни предрачуна придржавало и да су послови неки рађени без одобрења одборског.

Исплате вршене су н. пр. за копање земље у темељу са	503'53
за зидање у темељу	7418'58
за зидање ван земље до цокла.	6295'52
за накнадне радове	831'65
	<u>Свега 15049'28</u>

за ову исплату позива се инжињер на акт Гбр. 515. и 519. по тих нама међу овим актима — Исплаћено је 26/7. 886. г. — акт Бр. 10117. —

За израду зида око новог гробља од цокла на више 8647'90. и ту се позива инжињер на акт Гбр. 367 и Гбр. 606. којих овде нема. Исплаћено је 17. Августа 885. год. 11233.

За малтерисање зида и куће свега	2348'72
и за фуговање	5122'17
	<u>Свега 7470'89</u>

Позива се инжињер на акт Гбр 660 и 669 којих тако исто нема овде. — И нисмо могли дакле извидити је ли то све од комисија и како примљено — јер нема никаквих окончаних рачуна, а од осталих наплата нису нам документа достављена.

25. Септембра 1886

Београд.

чланови комисије.

Љуб. Марковић инж.

Јов. Ђ. Илић

А. Ђ. Кумануди.

Н. М. Води.

Ст. Добривојевић.

М. Марковић.

В. Дукић.

Никола З. Поповић.

Подписани ће поднети накнадно своје одвојено мњење односно првобитне нивелације; а у осталом слаже се потпуно са овим извештајем.

Емерих Ј. Штајнехлер

ИЗВЕШТАЈ

правничке комисије за извиђај злоупотреба на новоме гробљу.

Комисија одређена да извиди злоупотребе на новоме гробљу, прегледала је свестрано ову ствар, па уприложеном под .I. реферату од 25. Септембра 1886. године Број 1610. изложила је и описала све злоупотребе, које су у послу овом почињене. У овом пак извешћу изнеће се лица, која су за сваку од описаних злоупотреба одговорна, и са којом је сумом по свакој од описаној позицији штета причињена,

Држећи се редостава у првоме реферату, комисија налази:

I.

Односно фуруна, које у зградама на овоме гробљу нису намештене онако, како је уговорено има штете за општину, и за ову штету да је одговоран предузимач Васиљко Дамњановић са положеном кауцијом.

II.

Односно одкупљеног земљишта, комисија је позвала општинског инжењера, г. Чађевића да срачунавањем мера и квадратура одкупљеног земљишта, са мерама по танијама и документима, по којима је исплата извршена сазна, дали у овоме нема каквих злоупотреба и штете за општину. И као што се из из приложеног под .I. реферата г. Чађевића види у овом послу нема за општину никакве штете — за то се по овој позицији не може нико одговорним ни чинити.

III.

Насипање путања није извршено према уговору, јер је према истом требало, да су путање насуте ташмајданским шљунком са 0.10 сантиметара, па по — врх тога је насута колубарског песка 0.03 м; међутим, као што је у првом реферату изложено, на стазама нема шљунка колубарског, већ више тиње (земље), него ли песка. Па како је квадратни метар за насипање погођен 1.39 динара а по предрачуну има 10.200 квадрат. метара, то је 1530. динара плаћено више по што је према лошије израђеном послу платити ваљало.

За ову су одговорни предузимач Стојан Настасијевић а затим инжењер Кучевски, Алекса Стојановић, Јован Петковић и Јован Божић, који су као комисија дали извешће, да је посао према уговору извршен, те услед тога исплата сљедовала (акт ГБр. 370.)

IV.

За одкопавање и нивелисање терена на новоме гробљу дато је најуре 56.962.11. динара, а затим опет 10.493 динара.

Као што се из првог реферата види, предрачун је био само на 15.000. динара. а међу тим исплаћене су обе горње суме, које укупно износе 67.455.11. динара и према томе по првом реферату излази, као да је исплаћено више 52.455.11. динара. Такав извештај односно ове позиције могла је комисија донети зато, што није имала при руци акта*) под Бр. 7798 1884 год. ГБр. 783, 788, 790 од 1885. год; али као што се из акта под свим нумерама види, и овај издатак од 52.455.11. дин ра учињен је по одборској одлуци, а за посао, који је у ствари извршен. И по томе

*) А није их ни добила ма да је више пута тражено.

по овој позицији не може се нико одговорним чинити, јер никаква злоупотреба није ни учињена.

V.

Бунар је по уговору требало копати после нађене прве жице још за 8. метра, а оно је копано још за 21¹/₂ метар, дакле копано је више по што је требало за 13¹/₂ метра, те тако бунар кошта 559. дин. а требало је према уговору да кошта 208. дин. за вишак од 351. дин. одгори су чланови комисије: Михаило Крстић, Коста Лазаревић и Ђура Љочић а и блајајник општински, који је без надлежне одлуке ово исплатио.

VI.

За набавку камена незаконо је одобрена лицитација по 2.40. дин. предузимачу Петру Ристићу, кад је Карло Штит пристао да даје камен по 2.20 дин. кубни метар. Набављено је 1496. куб. метара, и зато је према горњој разлици у цени плаћено више 150 динара.

За овај вишак могао би бити оговоран само одбор општински, који је ову лицитацију одобрио.

VII.

Односно капије и Фењера.

Предузимач Васиљко Дамњановић и Стерије Јовановић примају израду за 1590. динара под условом да капије буду готове 10. Октобра а фењери 30. Октобра 1885. год. Међутим Ђорђе Чумић бравар коме су поменути предузимачи уступили овај посао у израду позива комисију тек 22. Марта 1886. год. да израђени посао прегледа, узимајући да је тог дана све готово било, има се од предузимача по уговору тражити накнада за задоцњену израду капија дневно по 60 дин. за 162 дана. 9720. динара, и за одоцњену израду фењера по 90. динара дневно за 142 дана 8520. дин. При томе има предузимачу пропасти и кауција од 200. дин. А ако се ова уговорена казна не би могла од именованих предузимача наплатити, онда је одговоран за то и општински инжењер, који је имао водити надзор над овим радом и на време јавити надлежној власти да рад о року није готов.

VIII.

Код тесачког посла степенице нису добре; зато их треба другим заменити Нове добре степенице коштале би 120 динара и за ову суму одговорни су чланови комисије: Михајло Крстић, Коста Лазаревић и Ђура Љочић, који су посао као добар примили.

IX.

Лимарски посао.

У првом реферату комисије стоји, да је зграда Број I. по уговору требала бити покривена белим немачким блехом, а употребљен је енглески блех, па пошто је овај јевтинији са 36.65.00 од немачког, то је на овој згради за блех на крову плаћено 300. дин. више. А то исто вреди и за зграду Бр. II. по томе је штета за општинску касу 600. динара, за коју су поред предузимача Николе Новковића одговорни и чланови комисије: Коста Лазаревић, Јанаћко Јанковић, Ђура Љочић и Коста Струс.

X.

Столарски посао није по уговору и на време извршен, за то прета уговору пропада кауција предузимачу Л. Лазаревићу.

XI.

Односно зидања оградe.

Предузимачи Васиљко Дамњановић и Стеван Јовановић узели су посао овој на израду од кубном метра зид је по уговору требало радити од земље до цокла каменом, а надзорни одборници: госп. Јован Петковић, Коста Лазаревић, Михаило Крстић и Ђура Љочић за то што нема извађеног камена 2. Јула наређују, да се зид

од кацеле до краја зида циглом; па и око је одма затим 8. Јула одбор општински решио, да инжињер за тај рад набави 250. куб. метра камена, омет зато зидано је и оаље циглам а не камском, уе је тим причињена штета, за 9506-20. динара. Јер зидање камног кошта по уговору 9. 88. куб. метра, а циглам 20.45 куб. метра. Па како има изиданих 899. 39. куб. метра; тосе штета износи 9506. 20. див.

Сем тога има штета за општ. касу и у томе, што зид није ни у изради ни у дебљини онако направљен, како је уговорено. Те су мане описате у првом реферату, а штета у томе износи динара 4237-24. (што се види изприлога под .)

Накнаду за ове штете треба тражити од предузимача Дамњановића и Јовановћа, а потом од поменутог надзорног одбора.

Подносећи овај реферат, комисија има част предложити одбору да изволи решити, да се судеским путем одма тражи накнада за све у првом реферату описане штете а од лица која су у овоме реферату као одговорна означена, како би се тим путем пречистили рачуни са оним предузимачима, који полажу прво наплате за макаква још неизмирена потраживања.

23. Јануара 1888 год. Београд.

чланови комисије

Д. Миловановић

Милутин Ј. Марковић

Васа Дукић

Никола Боди

Стева Добривојевић

Јов. Ђ. Илић.

Пошто ни сав сужбени материјал није могао наћи места у овом броју, па то је и неслужбени део морао изостати.

НА ЗНАЊЕ

Правила о псетарини, која је утврдила и Управа вароши Београда, ступиће у важност од 1. Априла ове године.

Према томе сви они који држе пашчад треба да тога дана да се пријаве општинскоме суду, да плате прописану таксу и добију марку, коју свако псето мора увек олитар да носи.

После овога рока, почеће хватање оне пашчади, која нема марке и по томе која се не чува.

Такса је прописана ова: за псето ма какве расе за за кују 6. динара.

По чл. 6-ом правила они који не буду узели марке за псето, које чувају, казниће се шестогубом таксом.

Из управне седнице општинског суда 17. Марта 1888. г. ЛМ 47.

ПСЕТАРИНА

Да би грађанство што боље упознало одредбе, доносимо по ново:

ПРАВИЛА

псетарине Вароши Београда.

Члан 1. Да би се спречило размножавање паса које нико не чува, и тиме избегле опасности што иначе прете, општине је дужност: утамањивање паса без гесе, а право: наплаћивања таксе за мар-

ке, које мора да има и о литар увек да носи свако псето које се чува,

Члан 2. Утамањивање паса општина ставља у дужност закупцу права на испражњивање нужника и помијара на начин и по такои уговора. А ако у хватању паса буде нимарљив или противно овим правилима, у колико се она њега тичу, буде поступио, казни ће се за сваки случај са 12 динара.

Члан 3. За марку плаћа општини сопственик псета: за пашче ма какве расе 3 за кују 6 динара. — Тога ради чим ко набави какво псето, дужан је одмах пријавити га општинској власти (одређеноме званичнику у општинској кући) који му по наплати таксе одмах издаје жиг, пошто овај добије број под којим је псето у књигу заведено (с назначењем и имена онога чије је. — Кад се пак која куја оштени, газда њезин дужан је најдаље за 2 недеље дана штенце убити и побацати; у противном случају мора се пријавити и платити за њих половину таксе која вреди за годину дана.

На захтев приватних, стрвинар је дужан примити штенце да их утамањива, пошто му се за свако поједино плати по 0-05 пара дин. таксе.

Члан 4. Ако и чим се догоди да псето марку изгуби, одмах се мора пријавити по ново да учини и друга марка узме, но у овоме случају плаћа се само половина прописане таксе.

Члан 5. Ни једно псето, које има марку, стрвинари не смеју да хватају, зато је нужно и свако псето које има госу мора непрестанце о литар да носи прикачену марку, како би се увек видела. Марка носи овај знак: **[О.В.В.]** и број под којим је псето у књигу заведено.

Члан 6. Ко се ухвати да злоупотребљује право општине кривично ће бити одговоран, а ако се на псету ухвати лажна марка, госа ће се казнити четворогубом таксом и псето убити. Ко пак своје псето не пријави и марку не узме, казниће се 6-тогубом таксом.

Члан 7. Чија се куја нађе да скиће по сокацима а раскуцала се је, тај се казни са 10 дин.

Члан 8. Сукобе између псета и општине, односно званичника који рукује маркама, расправља један општ. судија. Жалбе се подносе председништву општине.

Члан 9. Ова правила и свака њихова допуна или измена, као и споредне наредбе по њима, саопштавају се преко општинских новина, за то се незнањем нико не може извињавати.

Члан 10. Од дана обзнане ових правила, када она ступају у важност, па за месец дана, дужан је сваки грађанин пријавити свог пса да марку добије, или га предати стрвинару који ће га убити а општина ће му платити 0-10 дин. пар.

Од стране Суда општине вароши Београда; из управне седнице 20. Новембра 1887. год. Београд (СБр. 11340) ЛБр. 180.